

Warszawa, dnia 24.05.2013 r.

PG IV KSK 709/13

Pan
Leon Gajewski
Komendant Straży Miejskiej
ul. Kaszubska 30
70-226 Szczecin

Odpowiadając na wniosek z dnia 06.05.2013 r. nadesłany do Prokuratury Generalnej uprzejmie informuję, że Prokurator Generalny nie skorzysta z przysługującego mu na mocy art. 110 k.p.s.w. uprawnienia i nie wniesie na niekorzyść Pana C.C. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14.03.2013 r., sygnatura IV Ka 206/13 uchylającego wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 17.12.2012 r., sygnatura VII W 1659/12 i umarzającego postępowanie w tej sprawie na podstawie art. 5 § 1 pkt 9 k.p.s.w., wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

We wskazanym wniosku podnosi Pan Komendant, że wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie został wydany z rażącym naruszeniem prawa dotyczącym ustawowych uprawnień Straży Miejskiej, w zakresie występowania w charakterze oskarżyciela publicznego, co miało istotny wpływ na treść wyroku. W dalszej części swojego wniosku podniósł Pan, iż rzeczony wyrok Sądu II instancji jest sprzeczny z dotychczasową sądową linią orzecniczą, dotyczącą podobnych spraw i w żadnym przypadku nie stwierdzono uwzględnianej z urzędu ujemnej przesłanki procesowej, w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, zaś wymienione orzeczenie będzie miało wpływ na inne sprawy z art. 92 § 1 k.w. oraz z art. 92a k.w., gdzie Straż Miejska ujawni wykroczenie przy użyciu stacjonarnych urządzeń rejestrujących przekroczenie prędkości oraz przejazd za sygnalizator w trakcie trwania fazy światła czerwonego.

Czyniąc wywód, odwołuje się Pan do art. 129b ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 129b ust. 3 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym, stwierdzając że strażnicy miejscy są uprawnieni do kontroli ruchu drogowego wobec naruszającego przepisy ruchu drogowego, w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego, zastrzegając iż w przypadku używania urządzenia zainstalowanego w pojeździe nie może on znajdować się w ruchu, w czasie pracy urządzenia.

Jednocześnie z brzmienia art. 129g ust. 1 Prawa o ruchu drogowym wnioskuje Pan, że ujawnianie za pomocą stacjonarnych urządzeń rejestrujących w pasie drogowym dróg publicznych niestosowania się do sygnałów z zastrzeżeniem art. 129b ust. 3 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym, należy do Inspekcji Transportu Drogowego, ale nie wyłącznie, jak to wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie.

Przechodząc do analizy przedmiotowej sprawy, wyjaśnienia wymaga kwestia uprawnień Straży Miejskiej do kierowania wniosków o ukaranie za popełnienie wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. (w tym przypadku przejazdu za sygnalizator w trakcie trwania fazy światła czerwonego) ujawnionego za pomocą stacjonarnego urządzenia rejestrującego, zdefiniowanego w art. 2 pkt 59 Prawa o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. o strażach gminnych, jej zadaniem jest w szczególności czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego - w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym, a zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 5 cytowanej ustawy prawem strażnika jest dokonywanie czynności wyjaśniających, kierowanie wniosków o ukaranie do sądu, oskarżanie przed sądem i wnoszenie środków odwoławczych - w trybie i zakresie określonym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Zgodnie z art. 17 § 3 k.p.s.w. strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie.

Tak więc zdania straży miejskiej w zakresie ruchu drogowego zostały określone w art. 129 b i dalszych Prawa o ruchu drogowym. Cytowany przepis art. 129 b ust. 4 Prawa o ruchu drogowym stanowi, że strażnicy gminni (miejscy) mogą dokonywać na drogach gminnych, powiatowych i wojewódzkich oraz drogach krajowych w obszarze zabudowanym, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego **z użyciem przenośnych albo zainstalowanych w pojeździe urządzeń rejestrujących** w oznakowanym miejscu i określonym czasie, uzgodnionymi z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) lub Komendantem Stołecznym Policji.

Tak więc słusznie wywodzi w uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy w Szczecinie, że przepis art. 129b ust. 4 Prawa o ruchu drogowym jest jasny i nie pozostawia wątpliwości co do zakresu uprawnień straży miejskiej.

Dokonując wykładni językowej ustawy Prawo o ruchu drogowym należy wziąć pod uwagę wszystkie przepisy regulujące uprawnienia straży miejskiej, a nie tylko ograniczyć się do niektórych z nich. Dopiero pełne, a nie wybiórcze zestawienie poszczególnych norm prawnych „daje” pełną ocenę prawną.

Godzi się zauważyć, że w swoim wniosku z dnia 06.05.2013 r. o wywiedzenie kasacji, nie odwołał się Pan Komendant do normy zawartej w art. 129b ust. 4 Prawa o ruchu drogowym, dokonując ogólnej konstatacji (bez przedstawienia wystarczającej argumentacji prawnej na poparcie tezy), że przepis art.129g ust. 1 pkt tejże ustawy stanowi, że *ujawnianie za pomocą stacjonarnych urządzeń rejestrujących w pasie drogowym dróg publicznych niestosowania się do sygnałów z zastrzeżeniem art. 129b ust. 3 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym, należy do Inspekcji Transportu Drogowego, ale nie wyłącznie*”.

Odnosząc się po raz wtóry do argumentacji prawnej Sądu Okręgowego w Szczecinie, należy zauważyć, że jest ona spójna, całościowa i logiczna.

Zestawione powyżej przepisy Prawa o ruchu drogowym przyznają strażom gminnym (miejskim) ściśle określone uprawnienia, wykluczające możliwość dokonywania czynności w zakresie kontroli ruchu drogowego z wykorzystaniem stacjonarnych urządzeń rejestrujących. Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie budzi wątpliwości, że urządzenie typu „TRAFFIPAX TRAFFISTAR R 520”, zamontowane w Szczecinie przy ul. Wojska Polskiego było urządzeniem typu stacjonarnego, na co bezspornie wskazuje „wtopienie” w jezdnię pętli indukcyjnej współdziałającej z zespołem utrwalającym obraz.

W realiach niniejszej sprawy, zapewne możliwym byłoby czynienie rozważań, czy „przenośnym”, czy też stacjonarnym jest zespół utrwalający obraz, to na pewno nie jest możliwe uznanie, że pętla indukcyjna, bez której urządzenie, jako całość nie może działać, ma charakter urządzenia „przenośnego”.

Jest poza sporem, że kompetencji konkretnego organu nie można domniemywać, lecz dokonując właściwej wykładni prawa owe kompetencje należy ustalić.

Każde domniemanie w tym zakresie, stanowi wyjście poza granice prawa i jest sprzeczne z regułami obowiązującymi w doktrynie wykładni prawa stanowionego.

Uzupełniając należy wskazać na przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków lokalizacji, sposobu oznakowania i dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące z dnia 14.03.2013 r.(Dz.U. z 2013.

poz. 366) wydanego na podstawie art. 129h ust. 5 Prawa o ruchu drogowym, które w § 8 jednoznacznie określa szczegółowe warunki wykonywania przez strażników gminnych (miejskich) czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego z użyciem urządzeń rejestrujących, wskazując że chodzi o przenośne urządzenia rejestrujące albo pojazdy z zainstalowanym w nim urządzeniem rejestrującym, nie wymieniając stacjonarnych urządzeń rejestrujących.

Podobne unormowania w tym zakresie zawierało poprzednio obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 17.06.2011 r. w sprawie warunków lokalizacji, sposobu oznakowania i dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące (Dz.U. Nr 133, poz. 770).

Reasumując, należy stwierdzić, że brak jest podstaw do uwzględnienia argumentacji Pana Komendanta i wniesienie kasacji przez Prokuratora Generalnego od wskazanego wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie o sygnaturze IV Ka 206/13.